

๑๒. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ (ข้อ ๑๗ วรรค ๑)
- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน) (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๑)
 - ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือ โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๒)
๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย, ฐานไม่รักษาความสามัคคี ฐานกลั่นแกล้งกัน, ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ (ข้อ ๑๘)
๑๔. ฐานไม่ให้การต้อนรับ, ฐานไม่ให้ความสะดวก, ฐานไม่ให้ความเป็นธรรม, ฐานไม่ให้การสงเคราะห์, ฐานดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ (ข้อ ๑๙ วรรค ๑)
- ฐานดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๙ วรรค ๒)
๑๕. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่น กระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ข้อ ๒๐)
๑๖. ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ข้อ ๒๑)
๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาท

ทางการเมืองของข้าราชการด้วย (ข้อ ๒๒)

๑๘. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยการกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง ประพฤติตนไม่สมควร) (ข้อ ๒๓ วรรค ๑)
- ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจากคุกหรือโทษที่หนักกว่าจากคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จากคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจากคุก (เว้นประมาท/ลหุโทษ) หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง(ข้อ ๒๓ วรรค ๒)

เทศบาลตำบลบึงเจริญ
อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

“การดำเนินการทางวินัย พนักงานส่วนท้องถิ่น”

<http://www.bungcharoen.go.th/>

FB: เทศบาลตำบลบึงเจริญ

E-mail :bungcharoen๒๒๔@gmail.com

Tel : ๐๔๔๑๑๐๐๐๘

Fax : ๐๔๔๑๑๐๐๐๘

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

คำว่า “วินัย” ความหมาย คือ

๑. ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ
๒. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

“วินัย” มี ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยอย่างไม่มีร้ายแรง
๒. วินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษพนักงานส่วนท้องถิ่น มี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่มีร้ายแรง
- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
๒. วินัยอย่างร้ายแรง
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

สถานโทษทางวินัยลูกจ้าง พนักงานจ้าง มี ๔ สถาน ได้แก่

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าตอบแทน
- (๓) ลดค่าตอบแทน
- (๔) ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย มีทั้งหมด ๑๘ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ (ข้อ ๖)
๒. ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม (ข้อ ๗ วรรค ๑)
 - ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ (ข้อ ๗ วรรค ๒)
 - ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบ “ฐานทุจริต” เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๗ วรรค ๓)
๓. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ข้อ ๘)

๔. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหัส/ ไม่เอาใจใส่/ ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ/ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๙ วรรค ๒)
๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. และนโยบายของรัฐบาล (ข้อ ๑๐ วรรค ๑)
 - ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการมติ ค.ร.ม. หรือนโยบายของทางรัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๐ วรรค ๒)

๖. ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์ เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้นจนเต็มความสามารถ (ข้อ ๑๑)
๗. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ (ข้อ ๑๒ วรรค ๑)
 - ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๒ วรรค ๒)
๘. ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
 - แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามจะทำให้เสียหายแก่ราชการหรือมีรักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีให้ทบวน ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้หรือมีเหตุลดหย่อนโทษ) (ข้อ ๑๓ วรรค ๑)
 - ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๓ วรรค ๒)
๙. ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน (ข้อ ๑๔) เว้นแต่

ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้ กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๕ วรรค ๑)
 - ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๕ วรรค ๒)
๑๑. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ (ข้อ ๑๖)